

hvortil de Meniges Lønning burde fastsættes, men dets Fleertal har, saaledes som det vil sees af Betænkningen, været af den Formening, at Lønningen, som den nu er, er tilstrækkelig. Dette kunne vi imidlertid ikke erkjende. Naar vi gaae ud fra den Grundsætning, at den Menige skal have en Lønning, som er tilstrækkelig til at betale de aller-tarveligste Fornødenheder til Livets Ophold, kunne vi ikke erkjende, at 20 Stilling daglig er tilstrækkelig, hvilket vil vise sig ved et simpelt Regneskifte. Man kan antage, at der ikke i vor Tid kan faaes Middagsmad, som er passende til en saadan Mand, under 12 β om Dagen, og sætter man dernæst Udgiften til Ost og Smør til 8 β daglig, til Ol og Brændevin til 4 β og til Thee eller Kaffe til 4 β , maa det indrømmes, at det er en tarvelig Levemaade, som faaes for den Sum; men det vil sees, at man allerede derved er naaet til 28 β daglig. Det er min Overbeviisning, at en Mand i den Alder, hvori de, der her tales om, ere, og med det anstrengende Arbeide, som falder paa ham, ikke paa nogen Maade kan leve under dette Beløb; ja, jeg gaaer endog saavidt, at jeg paaftaaer, at der endnu er forffjellige Smaafornødenheder, som en Mand i Almindelighed har Trang til, og hvortil der, saavidt den Vedkommende er istand dertil, vil blive at udrede Penge, nemlig saadanne Smaaudgifter som til Tobak og Sligt; men til dem har jeg slet ikke her taget Hensyn; jeg har kun taget Hensyn til, hvad der for en tarvelig, ordentlig Mand ansees for det Almindelige hos den store Mængde af Befolkningen. Naar denne Beregning staaer fast — og jeg er overbeviist om, at Ingen med Grunde skal kunne rokke de Betragtninger, jeg har anført — vil det være klart, at idetmindste 28 β vilde medgaae daglig til hver Mand's Underhold, og Spørgsmaalet bliver altsaa simpelt, om de Værnepligtige af deres egen Lomme skulle udrede et Tilskud af 8 β daglig, eller om det ikke er sømmeligt for Staten at yde dem denne Forhøielse i deres Lønning, hvorved de kunne blive istand til at leve uden selv at gjøre et altfor stort Tilskud. Hvis man lader Lønningen blive staaende ved de 20 β , er det i Virkeligheden

slet ikke Andet, end at man foruden Værnepligtsbyrden paalægger de Værnepligtige en Skat, som svarer til den Udgift, der er fornøden, for at de kunne leve i den Tid, de ere til Tjeneste. For at de kunne leve saaledes, som en Arbeidsmand under vore Forhold lever, er det uomgængelig nødvendigt, at der kommer et Tilskud til de 20 β , og Spørgsmaalet er da simpelt hen, om den Værnepligtige foruden den Byrde, der allerede hviler paa hans Skuldre, tillige skal bære den Pengebyrde, som efter mit Skøn rettelig burde hvile paa samtlige Statens Stattehdere, hvis Interessesfer den Værnepligtige er kaldet til at forsvare. Derfor have vi tilbadt os at foreslaae, at Lønningen skal forhøies med de omtalte 8 β . — Mod en Forhøielse af Lønningen er der nu fremkommet nogle Grunde, som allerede findes angivne i Betænkningen, og som jeg skal tillade mig i al Korthed at omtale. Det ærede Fleertal i Udvalget er saaledes enig i, at en Soldat bør have, hvad en ordentlig, tarvelig, menig Mand's Underhold i Almindelighed kan koste, men det har en anden Mening om denne Beføstning end vi, og det gjør navnlig opmærksom paa, at der ikke fornylig er blevet foretaget saadanne Undersøgelser af Krigsministeriet, som maatte kunne oplyse, hvad der er nødvendigt for en tarvelig og ordentlig Mand's Underhold. Jeg er imidlertid overbeviist om, at det Slags Undersøgelser ikke ere nær saa vanskelige, som det ærede Fleertal har meent. Medens den høitæredede Ordsfører ikke har havt nogen som helst Vanskelighed ved at være med til at stille og med stor Dhygtighed har forsvaret meget gennemgribende Reformforslag i de reent militaire Detailler, har han havt en stor Angst for at indlade sig paa et Spørgsmaal som dette, der dog virkelig er saa simpelt, at det ligger lige for enhver Mand i det daglige Liv. Ingen kan dog for Alvor mene, at man skal sætte Krigsministeriet i Bevægelse for at faae vidtløftige Undersøgelser anstillede, forinden man kan afgjøre det Spørgsmaal, hvad en tarvelig og ordentlig Mand's Underhold kan koste i vor Tid; thi det er virkelig Noget, som enhver Mand kan sige sig selv. Man vil imidlertid ikke alene have, at der skal anstilles vidtløftige